

عنوان مقاله:

مقایسه سیمرغ و ترسابچه در منطق الطیر و غزل های عطار

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یاسر تسلیمیان - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور، بابل، ایران

حسین فامیلیان سورکی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سیمرغ در منطق الطیر عطار پرندهای است در پشت کوه قاف که پرندگان دیگر برای رسیدن به او در هفت وادی سیر میکنند و ترسابچه زیباروی مسیحی در غزلهای قلندری عطار است. در این مقاله با معرفی سیمرغ و ترسابچه، وجوه پیوند آنها مورد بررسی قرار میگیرند. اولین وجه پیوند، قرار گرفتن شیفتگان هر دوی آنها در سیری عاشقانه ورای کفر و ایمان است. آنچه که آنها برای طالبان خویش در این سیر خواهانند، فقر و فناست. وجه دوم مرتبط است با مسئله آشکار سیمرغ به صورت خود باطنی سی مرغ در جایگاه دیدار آشکار میشود؛ ترسابچه نیز خود. خود باطنی شدن به صورت باطنی عاشق در غزلهای قلندری است. در بخش پایانی نیز به مسئله دیدار جمعی در منطق الطیر و دیدار شخصی در غزلها پرداخته میشود و مطرح میشود که در دیدار با سیمرغ، دیدار شخصی نیز وجود دارد و دیدار با ترسابچه همان دیدار شخصی با سیمرغ است.

کلمات کلیدی:

سیمرغ، ترسابچه، فنا، خود باطنی، دیدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533037>

